

Gods geheim: een gekruisigde Christus

Liturgiesuggesties:

Gezang 328: 1, 2 en 3

Psalm 95: 1, 2 en 3

1 Korinthiërs 1: 10-17

Zingende Gezegend 94: 1

1 Korinthiërs 1: 18-2: 5

Zingende Gezegend 94: 3

Na verkondiging: Johannes de Heer 543

Opwekking 436

Tijdens collecte: Gezang 473 (in wisselzang)

Psalm 145: 1a en 6b

Gezang 456: 3

Na toespraken: Opwekking 123

***

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,
't Is een bont gezelschap, vanmidag, in de kerk van Korinthe.

O ja, kent u / ken jij Korinthe?

In de dagen van de apostel Paulus was Korinthe één van de grootste havensteden
op het vaste land van Europa.

Op de grens van Oost en West.

Smeltkroes van vele volken en vele culturen.

Korinthe, havenstad en handelsstad bij uitstek.

Zo'n plaats trekt allerlei slag mensen aan.

Handelslui, arbeiders, scheepsvolk en vrouwen van plezier.

Korinthe was in de dagen van Paulus een bont gekleurde stad.

Een stad van alle markten thuis.

En ergens - in de wirwar van straten en stegen van Korinthe ... een huisgemeente,
een kerk van Jezus Christus.

U moet weten ... 't is vandaag voor de gemeente van Korinthe een heel bijzondere
dag.

Er is - opnieuw - een brief van de apostel bij de scriba binnen gekomen.

Van Paulus, moet u weten.

De mensen in Korinthe weten zich nog goed te herinneren hoe - op zekere dag -
deze tentenmaker hun stad was binnengekomen.

Hij was gastvrij opgevangen door Aquila en Priscilla.

Een Joods echtpaar, dat vanwege een bevel van keizer Claudius, Rome had moeten
verlaten.

Anderhalf jaar had Paulus in Korinthe gewoond en gewerkt.

En ... hij had er gepreekt.

Gepreekt over de grote dingen die de God van de Joden had gedaan.

Gepreekt over een zekere Jezus, die aan een kruis was.

Die woorden van Paulus hadden velen niet losgelaten.

Hoe meer ze naar hem luisterden ... hoe meer hun hart open ging.

Voor de liefde van God.

Voor die onbekende God, die zo anders is als alle andere goden die ze in hun leven hadden leren kennen.
Een God, die in zijn eigen Zoon, Jezus van Nazareth, naar de mensen op aarde was gekomen.
Jezus, Mens geworden, gekruisigd, gestorven en begraven.
Opgeweekt en opgevaren naar de hemel.

Ze waren - de één na de ander - voor deze Jezus door de knieën en op de knieën gegaan.
Ze waren gaan geloven in deze Messias, in deze Verlosser.
Geroepen door de prediking van Paulus ... uit de wereld van het losbandige Korinthische leven.
Een gemeente - gebouwd op het fundament van prediking van het kruis van Christus Jezus.
Door God "geroepen tot gemeenschap met zijn Zoon Jezus Christus, onze Here."
(1:9)

*

Nu daar zitten ze dan.
Handelslui, arbeiders, slavenvolk, en een paar voormalige lichtekooien.
Samen naast elkaar in de kerk.
Een bont gezelschap. Net zo bont als wij vanmiddag in deze dienst.
En toch sámen gemeente van Jezus Christus. Eén in zijn liefde!

Nou vergeet het maar.
Er is helemaal geen eenheid in de gemeente van Korinthe.
Er is verdeeldheid in het huis van God.
Partijenschappen, on-enig-heid.
De één roept: 'Ik ben van Paulus'.
Een ander: 'Ik van Apollos.'
Weer een ander: 'Ik ben van de Petrus-partij.'
Het is Paulus ter ore gekomen via een zekere Chlóë.
Een zakenvrouw, die zo haar relaties heeft in Korinthe en in Efeze.
Het doet hem pijn en verdriet.
Hoe kan het - in hemelsnaam - bestaan dat de gemeente van Jezus Christus zo is opgedeeld?
Alles haalt Paulus uit de kast om de gemeentelieden van Korinthe te overtuigen dat het - in de gemeente - niet om mensen gaat.
Het gaat om Christus.
Om Jezus Christus en die gekruisigd.
"Is Christus gedeeld?"
"Is Paulus dan voor u gekruisigd?"

De mensen op de kerkbanken in Korinthe komen op het puntje van hun stoelen te zitten.
Ze moeten Paulus wel gelijk geven.
Het is toch eigenlijk van de zotte dat ze zo langs elkaar heen leven.
Het is toch god-onterend dat er verdeeldheid is in de gemeente van Christus Jezus.
Wat bindt volgelingen van Christus Jezus aan elkaar?

Wat is het fundament van de gemeente?
Wat is het geheim van God?

Het geheim van God, het fundament van de gemeente is ... de prediking van het kruis van Christus.

De prediking van een gekruisigde Christus is - volgens Paulus - het fundament.

Daarop wordt een gemeente gebouwd.

Een prediking, waarin het kruis centraal staat, is de basis voor een gezond gemeente-zijn.

Een prediking met als inhoud: Christus' lijden en sterven.

"Want Christus heeft mij niet gezondend - schrijft Paulus - om te dopen, maar om het evangelie te verkondigen, en dat niet met wijsheid van woorden, om niet het kruis van Christus tot een holle klank te maken."

Vandaag, broeders en zusters, jongelui, mag ik mijn intrede doen als uw nieuwe predikant.

En ik zie het als mijn opdracht, u het evangelie - de blijde boodschap - van een gekruisigde en opgestane Christus te verkondigen.

Als een heraut.

Als een gezant, een boodschapper van God.

Hij heeft mij tot u gezondend.

Hij staat achter mij.

Als mijn Zender. Als mijn Opdrachtgever.

Het evangelie van een gekruisigde en opgestane Christus.

Dat mag ik u verkondigen.

*

Maar terug naar Korinthe.

In die drukke wereldstad zie je de zeilschepen aanmeren.

De havenarbeiders de goederen lossen.

Je hoort de vreemde talen spreken.

Je ruikt de geur van zee en wind, van teer en specerijen.

In die drukke wereldstad Korinthe is een aantal mensen ... geroepen.

Geroepen ... door God.

Om te gaan geloven in het woord van het kruis.

Joden en Grieken en Romeinen.

Het zijn niet bepaald de sterken en de rijken die God een plaats heeft gegeven in zijn gemeente.

Onaanzienlijk: maatschappelijk gezien niet erg sterk.

Slaven, havenarbeiders, kleine middenstanders, vrouwen van lichte zeden.

Mensen zonder invloed en aanzien.

Dwaas en veracht.

Maar door God geroepen ... om in Christus Jezus te zijn!

Zwak, maar geroepen om het sterke te beschamen.

Ongeletterd, maar wijs en geleerd genoeg om - door de kracht van God en de wijsheid van God - de gekruisigde en opgestane Christus te volgen.

Het zwakke van God is immers sterker dan de mensen.

En het dwaze van God is immers wijzer dan de mensen.

Dat is, wat de apostel Paulus ontdekt heeft in zijn leven.
Je moet zwak worden ... om sterk te zijn.
Je moet dwaas worden ... om wijs te zijn.
Dat is - wat je zou kunnen noemen - de toepassing van de prediking van Paulus.
Aan de ene kant is de prediking van het kruis: een dwaasheid.
Aan de andere kant is het: een kracht van God.
"Want het Woord van het kruis is wel voor hen, die verloren gaan, een dwaasheid,
maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht van God."

*

Wat bedoelt Paulus met deze woorden?
Het Woord van het kruis, broeders en zusters, jongelui, dat is het Woord dat verkondigt ... dat Gods Zoon aan het kruis op Golgotha is gestorven.
Het Woord dat verkondigt dat God zijn eigen Zoon als een offer gegeven heeft - in onze plaats - voor onze zonden.
Dat Woord van het kruis bindt mensen aan elkaar.
Samen vormen zij ... de gemeente van de Here Jezus Christus.
Maar dat Woord van het kruis - hoe pijnlijk ook - maakt ook scheiding tussen mensen.
Want het kruis laat geen spaan van een mens heel.
Het kruis verandert je leven ... radicaal.
Het kruis dóódt - wat de Bijbel noemt - je oude mens, je oude leven.
Het kruis: symbool van verachting en van smaad.

In de tijd dat Jezus in Israël leefde, werd door de Romeinen - vanuit Noord-Afrika - de kruisdood ingevoerd.
Een ernstige misdadiger of een opstandige slaaf kon - door middel van kruisiging - op een gruwelijke manier worden terechtgesteld.
Hij liep dan met de kruisbalk op z'n schouder door de straten van de stad ... naar de plaats van de terechtstelling.
Hij had - even tevoren - afscheid genomen van zijn familie.
Hij zou niet meer levend terugkomen.
Een kruis kent geen compromis.
Een kruis maakt niets milder.
Een kruis spaart niets.
Een kruis doodt een mens ... voorgoed.

Voor Joden, Grieken en Romeinen, was een prediking - waarin een kruis en een Gekruisigde centraal staan - pure dwaasheid.
Een kruis was voor hen iets verachtelijks en weerzinwekkends.
Een kruis was een martelwerktuig waarmee je misdadigers en slaven ... een wrede dood liet sterven.
Een kruis paste daarom eenvoudig weg niet in hun verwachting van heil en verlossing.
Verlossing - door middel van een Gekruisigde ... men vond het met dwaasheid gekroond.

En eigenlijk, broeders en zusters, jongelui, is dat vandaag de dag toch nog net zo?

Veel mensen halen de schouders op als je hen vertelt, dat verlossing / bevrijding, dat heil en geluk, alleen maar plaats kunnen vinden ... door middel van een kruis.

Door middel van lijden en sterven.

Als je dat op school vertelt - aan je klasgenoten ...

Of als je dat op je werk vertelt - aan een collega ...

Wat doen ze dan?

Dan halen ze hun schouders op.

Dwaasheid: een kruis, een Gekruisigde?

Voor hen die niet geloven, voor hen die verloren gaan, is het Woord van het kruis ... dwaasheid.

Omdat ze niets begrepen hebben van de betekenis van het kruis.

Dat de Zoon van God - vrijwillig - die plaats in nam.

Om u en jou en mij - zondige mensen - met God te verzoenen.

Dat is dwaasheid voor mensen die blind zijn voor hun eigen zondigheid en voor een God die heilig is.

Maar spiegel jezelf, vanmiddag, eens in deze woorden uit de Bijbel.

Wat betekent dat Woord van het kruis voor u en voor jou?

Is het kruis voor u en jou ... de kracht van God, waardoor je zeker mag zijn van je redding en je behoud?

Heeft de prediking van het kruis je leven al veranderd?

Heeft de Heilige Geest het vuur van het geloof in je hart al ontstoken en is daardoor je leven om-geturnd?

Paulus, beste mensen, geeft een scherpe tegenstelling aan - tussen wat de Bijbel noemt ... het oude leven en het nieuwe leven.

Er is voor hem geen tussenweg.

Het kruis laat geen middenweg over.

Het gaat om ... verloren gaan óf om behouden worden!

Daartussen in staat ... het kruis!

Wie gaan er dan verloren?

Verloren gaan - schrijft Paulus - wie het Woord van het kruis afwijst als onzin!

Wie z'n schouders erover ophaalt.

Wie in eigen kracht probeert uit de problemen te komen.

Wie zelf z'n eigen toekomst denkt veilig te stellen ...

Telkens weer stelt God de wijsheid en het verstand van de mens - die z'n eigen boontjes wenst te doppen - aan de kaak.

De eigen-gereidheid van de mens, die wil varen op z'n eigen kompas van wijsheid en verstand.

Dáár wil hij telkens weer op vertrouwen.

Dáárvan verwacht hij zijn zekerheid en zijn geluk.

Maar die mens vindt - in de Bijbel - God tegenover zich.

En God blaast al zijn plannen omver.

Ze lopen uiteindelijk op niets uit.

De torenbouwers van Babel hebben dat ondervonden.

Hun plan zat goed in elkaar.

Het was technisch goed berekend.

Een toren tot in de hemel.
Om op te klimmen tot God.
Het werd een doodlopende weg, want God greep hardhandig in.
Ook de gemeenteleden in Korinthe hebben dat ondervonden.
Ze waren de echte betekenis van het kruis ... kwijtgeraakt.
Er was verdeeldheid en verscheurdheid in de gemeente gekomen.
Ruzie, partijschappen, persoonsverheerlijking.
Paulus stelt dat in deze brief aan de gemeente - namens God - aan de kaak.

Het gaat ... om de prediking van het kruis.
Het gaat in de gemeente om de betekenis van het offer van Christus Jezus.
Als Hij je Here en je Heiland is dan kun je in de gemeente niet langs elkaar heenleven.
Als Hij zijn leven voor jou aan het kruis heeft gegeven, dan kun je niet blijven volharden in je zonden.
Dan moet je leven er - ook aan de buitenkant - wel anders gaan uitzien.

Broeders en zusters, elk denken, elk handelen, waarin geen plaats is voor het kruis van Christus - hoe indrukwekkend en diepgravend dat denken en handelen naar menselijke maatstaven ook mag zijn - is in Gods ogen dwaasheid.
Je moet, jongelui, als je op school zit een heleboel kennis opdoen.
Je moet leren en leren, boeken lezen, scripties schrijven.
Misschien moet je deze week wel examen doen.
Je moet wijsheid verzamelen.
En je doet er je best voor, je studeert hard, want je wilt later toch iets bereiken in deze maatschappij.
Maar al die kennis verschrompelt tot dwaasheid als je geen rekening houdt met God!
Da's best een diep-ingrijpende uitspraak.
Het dwaze van God - lees daar maar voor: het geloof in God ...
Het geloof in God is wijzer dan de mensen.
En het zwakke van God - het vertrouwen op Hem - is sterker dan het vertrouwen dat mensen in zichzelf en in hun eigen mogelijkheden en prestaties hebben.

Ik kan me voorstellen dat veel mensen het dwaas vinden, dat we 's zondags twee keer naar een kerk gaan.
Dat we elke dag in onze Bijbel lezen, dat we ons terugtrekken in de stilte om tot Hem te bidden.
Ik kan me voorstellen dat mensen het dwaas vinden dat je gelooft in de Here Jezus, die voor jouw zonden aan het kruis is gestorven, die uit de dood is opgestaan en naar de hemel is gegaan om daar voor jou een plekje in het Vaderhuis te laten klaarmaken.
Dat vonden de Joden en de Grieken in de tijd van Paulus ook dwaas.
Zowel de Joden als de Grieken wisten dat er iemand moest komen om de gebroken wereld weer te bevrijden van de chaos die wij mensen ervan hebben gemaakt.
De Joden wisten dat de Messias, de door God gekroonde Koning, dat zou doen.
Maar zij verwachtten dat die Messias - door een ondubbelzinnig teken - zou bewijzen, dat Hij die Verlosser zou zijn.
Maar iemand, die een marteldood aan het kruis gestorven was, kon in hun ogen onmogelijk de verwachte Messias zijn.

Ook voor de Grieken van die tijd kon zo'n mislukking onmogelijk de Heelmaker, de Heiland van de wereld zijn.
Iemand die zichzelf op een dergelijke passieve manier ter dood liet brengen - en dat, terwijl Hij genoeg kansen gehad heeft om de macht te grijpen en om te laten zien wat Hij waard was - zo iemand kon in hun ogen onmogelijk een verlosser zijn.
Hij moest een held zijn, een supermens, een godenzoon.
Een combinatie van inzicht en besluitvaardigheid en moed.
Wat moet je nu met een kruis?
Daar kun je toch geen goddelijk gezag, geen goddelijke macht mee afdwingen?
Je kunt er niet eens mee vechten.
Je kunt er alleen maar op vastgespijkerd worden.
'Wees verstandig', zegt men.
'Gebruik je gezonde verstand!'
Dat is nu de wijsheid van deze wereld.
Maar voor God is het dwaasheid.
Want in deze wijsheid is er geen plaats voor het kruis.

*

En toch - schrijft de apostel Paulus - is deze dwaasheid van het kruis ... een kracht van God, voor hen die behouden worden.
"Want het Woord des kruises is wel voor hen, die verloren gaan een dwaasheid, maar voor ons, die behouden worden, is het een kracht Gods."
Een kracht van God.
De kracht van God is niet te vergelijken met de spierkracht van een mens.
De kracht van God wordt gezien in de overwinning die de Here Jezus Christus heeft behaald over de zonde, de satan en de dood.
Het is een definitieve overwinning.
In het Grieks, waarin Paulus deze brief schrijft, gebruikt hij het woord 'dunamis'.
Ons woord dynamiet en dynamiek is daarvan afgeleid.
De kracht van God is als dynamiet: zo explosief, zo krachtig is het.
Het bevrijdt je immers uit de gevangenis, uit de macht van de zonde, uit je schuld voor God en uit de dood.
De kracht van God is ook dynamiek: het zet iets in beweging en als het eenmaal in beweging is gekomen weet het van geen ophouden.
Je ziet het op Pinksteren dan ook gebeuren.
De Heilige Geest die als de kracht van God mensen in beweging brengt.
Eerst in een houding van gebed.
Er wordt daar in Jeruzalem heel wat gebeden.
Maar dan ook de wereld in.
Het Woord van het kruis moet aan de man en de vrouw gebracht worden.
Ook in Korinthe zijn er zo mensen opnieuw geboren, wedergeboren.
In het begin was die gemeente maar klein.
Viel nauwelijks op. Onooglijk, zwak.
Maar door de kracht van God groeit zij uit tot een tempel, waarin de Heilige Geest zijn intrek neemt.

'Voor ons ...'
Voor ons, die behouden worden, is het Woord van het kruis een kracht van God.

Ook voor u en voor jou en voor mij!

Ik hoor vaak hoe mensen juist in moeilijke perioden van hun leven ervaren dat het niet zo dwaas is om te geloven in het woord van God.

Dat het geloof hen de kracht gaf om het vol te houden.

Dat het geloof in de gekruisigde Heiland hen vertrouwen gaf voor de toekomst.

Ik hoor ook van mensen die dat nu juist niet zo ervaren in hun leven.

Voor hen is en blijft het donker, duister rondom God.

Dan is er iets meer aan de hand. Juist wanneer je door een depressieve periode van je leven heen moet ... zou je zo graag die kracht van God willen ervaren.

Blijf er om bidden.

Ook in zo'n moeilijke periode in je leven zal God je niet loslaten.

Zijn kracht zal je uit je ellende optillen en brengen aan zijn hart.

En hoe moet het dan met hen die bezig zijn verloren te gaan?

Verloren gaan zij, die geen deel willen hebben aan het heil.

Verloren gaan zij, die het evangelie van het kruis als dwaasheid verwerpen.

We zullen ze moeten blijven opzoeken en in gesprek met hen moeten blijven.

God wil immers dat er niemand verloren gaat, maar dat allen gaan geloven in het volbrachte werk van de Here Jezus Christus.

*

Vanmiddag, broeders en zusters, jongelui, doe ik intrede als predikant van de gemeente van Haarlem.

En het evangelie waarmee ik tot u kom ... is geen andere dan de blijde Boodschap waarmee de apostel Paulus kwam tot de gemeente van Korinthe.

Het evangelie van een gekruisigde Christus.

Dat is het geheim dat God aan u kwijt wil.

Dat is het mysterie en het getuigenis dat ik u mag verkondigen.

In de prediking, op de catechisaties, in de gesprekken thuis of in het ziekenhuis, ... het evangelie van Gods Redding en Verlossing.

Ik mag dat doen op mijn eigen wijze en met de gaven die God mij heeft gegeven.

Ik kan dat alleen doen ... als u veel voor mij bidt.

En niet alleen voor mij ... maar ook voor alle andere collega's die u het Woord van het kruis mogen verkondigen.

Als economen van Gods geheimen mogen wij u dat Woord van het kruis in alle rijkdom en heerlijkheid verkondigen.

Als dienaren van het Woord mogen wij u - rondom het kruis - toerusten tot een nieuw leven met Christus.

Het gaat niet om ons, maar het gaat om de eer van Hem: Gods geheim - een gekruisigde Christus.

"Opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God."

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg

Haarlem, 21 mei 2000

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !